

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Egregivm Certamen Beatorvm Martyrum: Berardi, Petri, Accursij, Adiuti & Ottonis, discipulorum S. P. Francisci. Occubuerunt pro fide Orthodoxa Anno Domini 1220. Inter Sanctos relati à Sixto 4. Anno ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Vide C. Bar.
in Not. Mar-
tyr. Rom.

EGREGIVM CERTAMEN BEATORUM
Martyrum: Berardi, Petri, Accursij, Adianti & Quo-
nis, discipulorum S. P. Francisci. Occubuerunt pro
fide Orthodoxa Anno Domini 1220. Inter
Sanctos relati à Sixto 4.

Anno 1481.

26. Ianuarij.

S. Franciscus
p̄ficiscitur
ad Orientē:
ipsi ad Occi-
dentem.

Colimbriz
ad Oracham
reginam di-
vertunt.

EGREGIVS planè vir sapientum sapien-
tissimus B. Franciscus, haud ignarus quantum
excellencia & pulchritudine sine amara
Christi sanguine redemptæ, tanto earum zelus
grauit, vt etiam impijissimos quosq̄ue, atque
Mahometicæ perfidix sectatores, à pernicie
salutis deducere cuperet. Vndè anno, à sua con-
uersione, vndecimo, periculorum impavens,
ipsum Sultani expugnaret perfidiam, & Mahome-
tanæ tenebras fidei lumine illustraret, inter eg-
gressus, sibi quidem Orientis provinciam desin-
psit, quinque verò hisce fratribus, iam antè diuina
virtute & rerum gestarum gloria illustratis, Or-
cidentis destinauit. Præfectus erat reliquus P. Vi-
talis, insigni sanctitate & prudentia vir, quorum
ductu ad omnes labores & obedientiæ meritis
alacres, in Aragoniam primùm peruenerunt. Vbi
P. Vitalis vi diutini languoris oppressus, hinc
coactus est: reliquis Christi amore flagrantibus
& moram itineris ægrè ferentibus, in opus animarum
dimissis. Et quidem Colimbriz Portugali-
urbem delati, ad Oracham reginam diuertunt,
quæ conspectu sanctorum mirificè exhilarata, hu-
milibus precibus ab ijs flagitauit, vt diuinam ve-
luntatem consulerent, quando hoc corporis ob-
micilium relictura esset. Illi, vt erant dono pro-
phetiæ instructi, & martyrij sui ordinem, & reli-

quias suas Colimbriam deferendas, atque ab eadem Regina prius honorificè suscipiendas denūciarunt, quàm è corporis domicilio migraret. Neque tamen longa post vitæ vsura frueretur. Prædicta euentus confirmavit. Siquidem paucis à diebus, quibus sacra eorum ossa Colimbriam delata, & à Regina in monasterium S. Crucis condita fuere, illa debitum humanæ carnis exsoluit.

Iaque Apostolici viri indè recedentes, Alanquearum, ad Sanctiam, Sanctij regis filiam, reginam utique Deo deuotam peruenerunt; quæ ex eorum aduentu magnam animi voluptatem hausit; & quia in sacro habitu Hispalium, (quæ nunc Sibilis dicitur) transeundi difficultas erat, sæcularibus eos vestibus benignè iuuit. Eò ut peruentum, resumptis iterum religiosæ vitæ indumentis, ad infidelium Mesquitam, ut ibi prima diuini verbi semina spargerent, accesserunt. Sed scelerati homines, impetu in eos facto, pluribus verberibus lanarunt, non tamen robur ita fregerunt, ut aliquid de concepto spiritus feruore remitterent, sed diuina mirificè virtute confirmati, ipsum perdidit caput, regem inquam aggressi sunt. At ille furij exagitatus, confestim eos capitis supplicio plecti iussit; sed filius eius naturali quadam affectione motus, compresso patris furore, à præsentis mortis periculo eos eripuit, & carceri mancipauit. Inde verò Rex paucis post diebus ad se adduci iussit, & summa contentione, ut abiurato Christi nomine, in Mahumetis iurarent, laborauit. Cui illi, Age, inquiunt, corpora eripere potes, animas autem siderea loca detinebunt. Stat nobis firma promissio; pro præsentis morte immortalitatis dono fouebimur. Tunc Rex insuperabilem eorum constantiam cernens, Ma-

T 5 rochium

Clarent do-
no prophe-
tia.

Sibiglia.

Concionā-
tur ad Mahu-
metanos.

Carceri mā-
cipantur.

Inter ceteros, qui Marochij morabantur, Christianos, erat Dominus Petrus Infans Portugali regis frater, qui vniuerso regis Marochiorum exercitui cum potestate summa præerat. Hic frater illos summo charitatis affectu excepit, & benignè admodum apud se habuit. At illi interim omni periculo posthabito, Saracenis, vbiunque offerret occasio, Christum constanter annuntiabant, & sceleratam impuri Mahometis legem uellebant. Contigit autem Regem Miramunus verba quædam eorum, quibus ingens & notandum conuicium Mahumeti factum putabat, audire, qui furore nimio succensus, confestim eos compelli, & datis à Petro Infante comitibus, ad Christianorum terras deduci iussit. Verum illi, incedibili martyrij desiderio flagrantibus, dimissis comitibus, iterum Marochium reuersi. Quo tempore Rex teterrimo eos carcere concludi, & famis sitique necari imperauit, stabant igitur Achilles vinculis innodati, Deum laudantes, qui viginti octo dies, omni corporali cibo destitutos, cælesti consolatione ita refecit, vt fortes & alacres apparerent. Infideles verò Mahumetanos, tanta caloribus & aëris intemperie attriuit, vt miraculo cuncti, diuinam ultionem faterentur, & missos continuo faciendos esse clamarent.

Secundò itaque ad Christianorum plagas destinati, primo itineris ingressu relictis comitibus Marochium redierunt. Opportunè accidit, vt contra rebelles aciem instructurus, Petrum Infantem expeditioni præficeret, qui vt instans periculum à fratribus istis auerteret, secum eos abduxit, & rursus nouo miraculo vitæ illorum sanctificauit.

Prædicant Saracenis Christum.

Mittuntur ad terras Christianorum ne amplius prædicent, sed illi redeunt solo martyrij desiderio.

20 diebus absq; cibo.

Petrus Infans secum eos ad prælium ducit.

emittit. Saraceni enim Christianis mixti, ut vi-
 diores è pralio redierunt, extrema aquæ penuria
 de vita periclitari, ad vnum omnes cœpère. Quo-
 rum calamitatem Berardus pro insita mansuetu-
 dine misertus, ad orationis confugit arma, fon-
 tem imperaturus. Nec defuit orationi virtus: nã
 paxillo terram scalpens, tantæ aquæ copiam, in-
 genti omnium stupore elicuit, ut hominum pari-
 ter, & iumentorum periculum depulerit. Hinc
 benignius habiti Marochi, à solo prædicationis
 officio, summa Regis vigilantia arcebantur, trepi-
 dantis sanè, ne prodigiorum virtute, Mahometis
 doctrinam penitus obscurarent, & crucifixi tro-
 phæa, illustri victoria, in vniuersum regnũ infer-
 rent. Igicur libera custodia detenti, feria quadam
 festa, in publicum eruperunt, & consuetum pieta-
 tis officium tam strenuè in populo exercuerunt,
 ut tanquam regij mandati transgressores capitis
 sententia damnarentur. Principi cuidam hoc mã-
 datum officij: qui ferox ingenio, multis oneratos
 iniurijs carceri mancipauit. Atque ut animi fero-
 citatem, eorum supplicijs satiare post triduum,
 reuinctis in tergũ manibus, nudos diris admodũ
 flagris concidi, suoque tribunali membris omni-
 bus, foedatos offerri iussit. Ibi inuicta eorum virtu-
 te & constantia prouocatus, continuis flagellis
 eorũ visceraque carnibus planè nudari im-
 perauit. Indè feruenti oleo & aceto vulneribus
 insulsa, tota nocte super testas volutati, & succedẽ-
 ribus sibi inuicem crudelitatis ministris, acerbis-
 simè afflicti sunt. Nocte autem illa insolitũ quod-
 dam lamen custodes carceris vehementer exter-
 runt: martyres verò cœlesti consolatione perfu-
 dit.

Fontem im-
 petrat à Deo
 S. Berardus.

Iterum præ-
 dicant inui-
 to Rege.

Fœde lan-
 cantur SS.
 martyres.

Consolatus
 diuinitus.

Primò autem diluculo Rex ipse fama constan-
 tiæ

tiæ permotus, conspectu illorum & colloquio
perfrui voluit. Itaque ministri, ne segnes ad in-
renda supplicia manus habere viderentur, toto
lo itinere, in corpora eorum flagellis sauebant
& execranda crudelitate ad regem propulsabant.
In ipso autē itinere, princeps quidam Mahome-
tana perfidia egregius, athletis occurrit. Cuius
contemptum, cultumque Mahometis inculcans
Cuius impudentiam. Otto redarguit proiecit
iam in terram sputo, in contemptum prostravit
Legis. Quam contumeliam frendens alapa
cauit protinus, tanta Ottonis mansuetudine
reno vultu, impio percussori, alteram etiam

Rex eos à fi-
de auertere
nititur suis
blanditijs.

illam simili plaga afficiendam præberet. Ar-
to animo plagas eorum & supplicia miserans
verbis blandissimis primùm affatus est: hortans
vt concordibus animis Mahometis legi contem-
rent. Ab hac monitione, vt serpentina ita perterriti
corpora eorum omni medicamentorum gene-
foueri, plagatq; sanari iussit. Nec defuere delicia-
ac variæ voluptates, quibus inuictū eorum rob-
eneruare sperabāt. Quin & postremò amplissimā
munera, opes, & speciosa in primis forma mulie-
res præpalam adducte, vt vel ijs inescari impudens
scelestissimi hominis doctrinam amplecterentur.
Sed martyres, ijs dæmonis armis, infideliūque
prælium, pro Christi gloria, virilius inuicti
excitati, Regi responderunt: Sint tibi tua æternæ
perditionis instrumenta, fruire diuitijs, frui
impudicis mulierum amplexibus, nobis nobis
Crucifixus relinquatur, cui nos totos semel con-
secrauimus. Adhibe vincula, carceres, equum
omnis nobis leuis est pœna, cum de cælesti glori-
sia cogitamus.

Admiranda
martyrum
constantia &
fortitudo.

Rex hoc tam libero & constanti responso exagitus, & ab impotenti furoris sui impetu victus arrepto gladio capita singulorum per frontem difsecit, & truculenta manu mansuetissimas ad suum Creatorem animas transmisit. Hoc tam illustri martyrij genere, post varios pro fide exantlatos labores, post carceris squalores, & crudelia tormenta coronati sunt, anno Domini 1220. decimo septimo Kalend. Februarij: sexto antè obitum B. Francisci anno. Corpora eorum mandato regis varijs ludibrijs affecta, postremò extrà vrbs portata in campi planiciem frustatim concisa sunt, ac feris obiecta. Fideles verò noctis beneficio restituti, dum ad colligendas reliquias certatim ruunt, ab excubitoibus Saracenis densò lapidum imbrey repulsi sunt; & ne quo honore aliquandò extollerentur reliquias, flammis traditæ: sed nulla omnino ignis iniuria affectæ; immò è ca pitibus vnù iteratò in pyr. iniectum, ità integrum exiliuit, ve ino etiam capillitio ornatum demonstratur. Postea verò Saraceni. munerum & pecuniarum largitate nescati, easdem Christianis venderunt, Petrus hians, qui eximiam eorum sanctitatem multis indicijs cognouerat, magna eas reuerentia susceperat, vt conditas aromatibus à corruptione præsertaret. Accidit autem vt dum quidam, fredda libidinis mancipium, manu eas cõtingere vellet, illæ (dictu mirum) in æra fugibunde, impuri hominis contactum apertè detestari visæ sunt. Vnde iuste scelerum suorũ dolore prostratus, sacra se confessione expiauit: ac sic tandem ad reliquias accessum inuenit. Petrus verò martyrii precibus & virtuti confusus, non destitit illorum opem die ac nocte implorare, vt à diutina captiuitate reditum sui in Lusitaniam impetrarent.

Rex eos sua manu crudeliter trucidat.

Quo anno pass. 1220.

Illustre miraculum reliquiarum.

Aliud miraculum.

T 5 Quo-

Petrus Ia-
fans eorum
precibus à
captiuitate
liberatus.

Quorum meritis & orationibus proculdubio
ctum, vt Rex eum cum suis, magna multorum
miratione, missum faceret. Ceterum ipse facti-
te abeundi accepta, ignarus planè viarum, erran-
dus vagabatur: à primo occurrente Saraceno
manipulo pro certo maclandus. Tunc in re-
sperata, rursus a pietate consilio capto, iumentis
sacris onustum reliquijs antè se egit, sine vlla
pidatione, cum trepido tamen agmine, illud
quens. Factumq; vt eius ductu, & Saraceno-
sidias euitarent, & sine vllò errore ad Septem-
bé douerent. Indè ingèti præsentis nauis
riculo, Hispalim delati sunt. Postremò pleni
titix & exultationis, Colimbriam appulere; vbi
regina Orocha, & vniuersa, multitudine, festi-
gaudio excepti, sacrum sanctarum reliquiarum
thesaurum depofuerunt; quas regina in mona-
rio, S. Crucis honorificè collocauit multis mira-
culorum indicijs claris.

Coruscant
miraculis
post obitū.

IN SIGNE MARTYRIVM SS. TERGEMINORVM,
minorum, Spensippi, Eleusippi, & Neleusippi: item
quæ S. Leonilla auia eorum. Neoni item, qui beatus
sta conscripsit, & Turbonis. Passi sunt anno
Saluatoris 179. Soteris Papa quinto,
M. Aurelij Imp. de: mo se-
ptimo.

Vide Cæf.
aro. 2. Tom.
Ann. Eccle.
& Notat. in
Mart. Rom.

17. Ianuarij.

S. Polycar-
pus mittit
suos ad fide-
les confir-
mandos tē-
pore perse-
cutionis.

SANCTVS Polycarpus Smyrneorum ato-
stes, uir amplificandæ milie Christianæ ad
modum studiosus, vt intellexit Satanam no-
ua tempestate Gallicanas ecc'ias quasdam ex-
gitare, confestim eximia pietati & Christiano-
bore, bellatores, Antiochum, Beignum, & Lyp-
sum Diaconum eò destinavit, v. propulsato fidei
virtu-